

Ἐπὶ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου κατεσκευάσεν ἡ Ἐταιρία λιμένα μήκους 250 μέτρων, ἐν τῷ ᾧ ποίῳ φυλάττεται τὸ ναυτικὸν ὑλικὸν τὸ χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς διώρυγος καὶ εἰς ἐξασφάλισιν τῶν διαφόρων ἐκφορτώσεων. Ὅμοιος λιμενικὸς χώρος, ἀλλὰ διὰ ξύλων πεφραγμένος, κατεσκευάσθη καὶ πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον.

Ἡ ἐκχωμάτως ἐνεργεῖται δραστηρίως. Μεγάλη ἤδη κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Βάλλ μηχανὴ δυνάμει 50 ἵππων λειτουργεῖ ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον ἐδάφους τοῦ Ἰσθμοῦ. Ἐτέρα δὲ ὁμοία μηχανὴ τοποθετεῖται ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῆς διωρύξεως ἀποτελέσματι ἐπὶ τοῦ πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἐδάφους. Ἡ ἀφίξεις τῶν χωμάτων ἐνεργεῖται διὰ τριῶν ἀτμομηχανῶν, συρυστῶν ἐκατὸν φορτηγίδας ἀμάξας. Ἐντὸς δὲ οὗ ἐτῶν ἐλπίζεται ἡ συντέλεσις τῆς ἀναγκαίας διὰ τὴν διώρυγαν ἐκχωματώσεως. Πολλὴν ἐν γένει πρὸς τὸ ἔργον βοήθειαν παρέχει ὁ κατασκευασθεὶς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ σιδηρόδρομος, ἔχων μῆκος 2,600 μέτρων καὶ μεταφέρων τὰς μηχανάς, τὸ ὑλικὸν καὶ τὰ χώματα κατὰ τὰς τοπικὰς καὶ τεχνικὰς περιστάσεις τῆς ἐπιχειρήσεως.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐταιρίας ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ ἀποτελεῖται ἐξ 89 ὑπαλλήλων, ἐκ τῶν ὁποίων 6 ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν καὶ 83 εἰς τὴν γενικὴν ἐκτέλεσιν, διηρημένοι οὗτοι κατὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς ἑξῆς: 23 εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἔργων, 34 εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑλικοῦ, 9 ἐν ταῖς ἀποθήκαις, 6 εἰς τὸ ταμεῖον, 5 εἰς τὸ λογιστικόν, 4 εἰς τοὺς τηλεγράφους, (τὰ ἐργοστάσια τῆς ἐταιρίας κατὰ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς διορύξεως συγκοινωνοῦσι διὰ τηλεγράφου καὶ τηλεφώνου), 2 εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ διόρυξις τοῦ Ἰσθμοῦ εἶνε διηρημένη εἰς τέσσαρα τμήματα, τὰ ὅποια ὁμοῦ περιλαμβάνουσι πληθυσμὸν 1,800 ἀνθρώπων. Ἐν τῷ πληθυσμῷ τούτῳ αἱ κυρίως ἐργάται εἶναι 1,000, ἐκτὸς τῶν εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας ἀσχολουμένων.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς ἐταιρίας ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τῶν ἐπομένων ἀριθμῶν. Κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1882 ὑπῆρχον ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς 5,019,258 δραχ. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκτελεσθέντα ἔργα εἰς ἐκχωματώσεις, ἰσοπεδώσεις, ἐργοστάσια, οἰκοδομὰς κλπ. ἀνταβάνουσιν εἰς 1,500,000 δραχ. Τὸ ὑπάρχον ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ ὑλικὸν τῆς ἐταιρίας ἀνταβάνει εἰς 1,500,000 δραχ. Παραλείπομεν τὸ παραγγελθέν ὑλικὸν εἰς ἐξκλοοῦθσιν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν προμηθειῶν, ὑπολογιζόμενον εἰς 1,400,000 δραχμάς. Καθόσον προχωρεῖ τὸ ἔργον, κατὰ τοσοῦτον τὸ κεφάλαιον τῶν δαπανῶν θέλει αὐξήσει, καὶ εἶνε ὁ μόνος ὅρος αὐτὸς εἰς ταχεῖαν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποπεράτωσιν<sup>1</sup>.

## ΑΠΟΠΕΙΡΑ

διαβίσεως τῆς Μεσογείου δι' ἀεροστάτου

Τὴν 23 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ὁ ἀεροναύτης Jowis μετὰ δύο ἄλλων ἐπιβατῶν Claes καὶ Lions, ἐπεχείρησε τὴν διὰ τοῦ ἀεροστάτου «Albatros» διάβασιν τῆς Μεσογείου.

Ἡ δι' ὑδρογόνου πλήρωσις τοῦ «Albatros» ἐγένετο ἐν Μασσαλίᾳ διαρκέσασα περὶ τὰς τρεῖς ὥρας. Πλήθος δὲ πολὺ εἶχε συρρεύσει ὅπως παραστῇ εἰς τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ.

Τὸ ἀερόστατον συγκρατούμενον ὑπὸ εἰκοσι περὶπου ἀνδρῶν, ἐταλαντεύετο μεγαλοπρεπῶς, ἐν ᾧ ὁ Jowis δραστηρίως ἐπέβλεπε τὴν τοποθέτησιν ἐν τῷ ἐξηρημένῳ ἀπ' αὐτοῦ σκαφιδίῳ τῆς ἀγκύρας, τῶν σχοινίων, τῶν σώστρων, τῶν ζωοτροφιῶν, τῶν κινῶν, ὡς καὶ λυχνίας τινὸς τοῦ DovyI φωτοβολούσης ἐν μέσῳ τῶν τριχρῶν σημαῶν.

Τὴν 8 ὥραν ὁ Jowis ἀνῆλθεν εἰς τὸ σκαφίδιον, ὁρθὸς δ' ἐπ' αὐτοῦ προσαγορεύει διὰ βραχέων τὸ συνηγμένον πλήθος, εὐχαριστῶν αὐτὸ ἐπὶ τῇ ἐκεῖ προσελύσει του, καὶ ἀνακοινῶν αὐτῷ ὅτι θέλει ἀποπειραθῇ ὀριστικῶς πλέον τὴν τῆς Μεσογείου διάβασιν, ἀρθέντων πάντων τῶν ὑφισταμένων κωλυμάτων· μετὰ τινὰς κινήσεις τοῦ «Albatros» τὸ συγκρατοῦν αὐτὸ καλῶδιον ἀποκόπτεται καὶ τὸ ἀερόστατον ἡσυχῶς ἀνέρχεται εἰς τὰ ὕψη, τοῦ πλήθους παταγῶδως χειροκροτοῦντος καὶ τῶν ἀεροναυτῶν ζητωκραυγαζόντων: «Ζήτω ἡ Γαλλία!»

Τὸ «Albatros» ὕψωθεν μέχρις 600 μέτρων διηυθύνθη πρὸς τὸ Τουλὼν, μετὰ δώδεκα δὲ καὶ ἡμισείας ὥρῶν ἐνέκριον πορείαν ἔπασεν εἰς Τοσκάναν τῆς Ἰταλίας, παρὰ τὴν Λούκκην.

Τὰ κατὰ τὴν πορείαν ταύτην λεπτομερῶς περιγράφει αὐτὸς οὗτος ὁ Jowis ἐν τῷ ἐπομένῳ τηλεγραφήματι, ὅπερ ἀπέστειλεν ἐκ Pescia Scalo εἰς Μασσαλίαν ἅμα τῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καταβάσει του.

«Τὸ ἐνέκριον ταξίδιον ἡμῶν ἐπέτυχε λαμπρῶς. Ἀναχωρήσαντες ἐκ Μασσαλίας τῇ 8 ὥρᾳ καὶ 20, διερχόμεθα τὸ Bec de l' Aigle τῇ 9 ὥρᾳ. Ἀφοῦ ἐχαίρετίσαμεν τὴν Ciotat, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτοντες πολὺ ἔρμα. Διερχόμενοι ὑπὲρ τὸ ἀκρωτήριον Cilié, βλέπομεν τὸ Τουλὼν. Κατευθυνθέντες δὲ πρὸς τὴν Σαρδηνίαν, ῥίπτομεν ὅλον σχεδὸν τὸ ἔρμα.

«Κατερχόμεθα καὶ χωροῦμεν ὑπὲρ τὰ κύματα. Τὸ ἀερόστατον ἄρχεται νὰ ἰσορροπῇ ἐμπροσθεν τῆς Porquerolles. Ἡ γῆ ἐξαφανίζεται μετὰ τῶν φάρων τῇ 11 ὥρᾳ 25. Ἡ νύξ εἶνε μαγευτικὴ. Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης, τὸ μεσονύκτιον, δειπνοῦμεν, εὐθύμως πίνοντες ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ Μογγολφιέρ, καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ μασσαλιωτικοῦ λαοῦ, τοῦ συμπαθοῦν-

1. Οἰκονομ. Ἐπιθεώρησις.

τος ἡμῖν. Καπνίζομεν τὴν πίπαν μας, ἐνῷ ὁ κ.  
Ἀμεδαῖος Lions τονίζει φαῖδρον ἄσμα.

Ἐξακολουθοῦντες νὰ διευθυνώμεθα πρὸς τὸ  
ἀνοικτὸν πέλαγος δὲν βλέπομεν τίποτε εἰς τὸν  
ὀρίζοντα. Τὴν ἡμίσειαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον  
βρίκιόν τι ἐμφανίζεται καὶ διευθύνεται πρὸς ἡ-  
μᾶς. Ἀλλὰ δὲν τὸ περιμένομεν καὶ τὴν 1 ὥραν  
καὶ 10 φωτοβολεῖ ἐνώπιόν μας ὁ πρῶτος φά-  
ρος τῆς Σαρδηνίας. Ἐξακολουθοῦμεν τὴν πι-  
ρεϊάν μας καὶ πρὸ τῆς Κορσικῆς τὸ «Albatros»  
ἄρχεται συρόμενον ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ῥίπτομεν δὲ  
τὰ σχοινία. Τὴν ἕκτην ὥραν τῆς πρωῒας εἵμεθα  
πρὸ τῆς Βαστίας. Ἀλλὰ βλέποντες ὅτι ῥεύμα  
ἐκ τῶν ἄνω μᾶς ὠθεῖ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἰτα-  
λίας, ῥίπτομεν τὸ ὑπολειπόμενον ἔρμα. Ἀμ-  
τῇ πρώτῃ διαστολῇ, τὸ «Albatros» ἀνέρχεται  
800 μέτρα καὶ προχωρεῖ πρὸς τὴν Βάστιαν.

Τῇ 8 ὥρᾳ καὶ ἡμισίᾳ μεγάλη συμπύκνω-  
σις τῶν νεφῶν. Τὸ ἀεροπόρον καταβαίνει καὶ  
ἀρχίζει νὰ σύρεται πάλιν ἐπὶ τῶν κυμάτων πρὸς  
τὸ Aqua-Forte. Τὸ σκαφίδιον πληροῦται ὕδα-  
τος. Ἀναγκαζόμεθα νὰ ῥίψωμεν τὸ κιβώτιον,  
τὰς κλίνας, τὰ ἐνδύματα. Μεγάλη διαστολὴ  
ἐπέρχεται καὶ ἀνερχόμεθα εἰς 659 μέτρα ὅπου  
σχηματίζεται ῥεῦμα ὠθοῦν ἡμᾶς μετὰ ταχύ-  
τητας 100 χιλιαμέτρων καθ' ὥραν.

Πολλὰ πλοιάρια ἔρχονται πρὸς βοήθειάν  
μας. Τὴν 9 ὥραν φθάνομεν εἰς τὴν ἀκτὴν ζη-  
τοῦντες κατάλληλον μέρος πρὸς καταβάσιν. Τῇ  
9 ὥρᾳ καὶ 55 κατερχόμεθα τέλος ἐπὶ τοῦ ἐδά-  
φους, ἐν Τοσκάνῃ, παρὰ τὸ Boveglio.

Διήλθομεν λοιπὸν 1,250 χιλιομέτρα, ἐν  
θερμοκρασίᾳ 21 μὲν βαθμῶν κατὰ μέγιστον ὅ-  
ρον καὶ 9 κατ'ἐλάχιστον, διανύσαντες δὲ κατὰ  
μέσον ὅρον 90 χιλιομέτρα καθ' ὥραν. Θερμό-  
τατα μᾶς ὑπεδέξαντο. Οἱ κάτοικοι πανταχοῦ  
μᾶς ἐπευφήμησαν».

## ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ.

Ἡ γέννησις τῆς κόρης.

Α΄

Ἐπέρασαν ἡ γῆ ὡρα τὰ μετάνυχτα,  
Μὰ οὐτ' ἐφάνη ἀκόμα γαλανὴ αὐγὴ,  
Ὁ οὐρανὸς μὲ χίλια μάτια ὀλάνοιχτα,  
Μὲ ὄνειρα χιλιάδες κοιμισμέν' ἡ γῆ.

Μονάχα ἓνα σπῆτι, μέσ' τὰ σκοτεινὰ,  
Φῶς χύνει ἔδω κι ἐκεῖτε γλυκοθώρατο,  
Γιατὶ μὴ μάννα κρύβει ποῦ κοιλοπονᾷ,  
Τὸν ἄγγελο τῆς γέννας κρύβει ἀόρατο.

Ὁ ἄντρας καρφωτὸς ἡ τὸ προσκεφάλι τῆς,  
Λεβέντης, σπῆται μᾶτι, βροντερὴ φωνή,  
Τώρα κρατεῖ ἡ μάννα τὸ κεφάλι τῆς,  
Καὶ τρέμει κι' εἶν' ἐμπρὸς τῆς ἡμερᾶς ἀρνί.

Μὰ σὲ λιγάκι φεύγει ὁ νοῦς του ἡ τᾶργανα,  
Ἐπὶ τὸ γλέντι, ἡ τὸ τραγοῦδι ποῦ θὰ σκορπίσῃ  
Μέσα ἡ τὸ σπῆτι, ὅταν μέσ' τὰ σπέργανα  
Τοῦ φέρουν ἓν' ἀγούρι νὰ γλυκασπασῇ.

Τὸ σπῆτι τί βαπτίσαι γιορτερὰ θὰ ἰδῇ,  
Καὶ τί φιλιὰ καὶ χάδιλα ἡ λεχῶνά του!  
Σὲ φιλιτσένια κούνια θὰ τὸ τραγουδῇ,  
Θὰ τὸ κρατῇ χορεύοντας ἡ τὸ γόνα του.

Ὁ ἀνάψῃ μὴ λαμπάδα ὡς τὸ μπῶδι του,  
Θὰ πᾶν ἡ ἀσημῶση ὅλο τὸ Χριστό  
Γιὰ τὸ πρωτάκρῆδό του ποῦ τὸ σόι του  
Ποιὸς ἔχει μὴν τὸ κάμη μὴ φορὰ ἀκουστό.

Ψιλὴ φωνὴ γροικίεται μέσ' τῇ σκοτεινῇ  
Γελεῖωσε τὸ πῆ βαθὺ μυστήριον...  
Τί κόσμος! νὰ σκοτώνῃς μὲ χαρὰ, φονεῖα,  
Καὶ νὰ γεννᾷς, μητέρα, μὲ μαρτύριον!

Ἀλλὰ ποῦν' ἡ φωναὶς καὶ τὰ τραγῆματα,  
Καὶ τῆς χαρᾶς, τοῦ γέλοιου ποῦν' ἡ ἀστραπή;  
Τῇ λευτερίᾳ τῆς μάννας βρέχουν κλάμματα,  
Κι' ὁ ἄντρας γέρνει δίχως τίποτε νὰ πῇ.

Μονάχ' ἀπ' τὸ καντύλι φῶς ἀσθενικόν  
Ἐνα φιλάκι στέλνει ἡ τὸ νιογέννητο  
Τοῦ κόπου, ἀναστενάζουν, εἶνε θηλυκὴ,  
Κι' αἱ εἶν' ἀφράτ', ὡραῖο, ἡλιογέννητο.

Τὸ θλιβερό τὸ δέξιμο ἡ νῆνιωσε,  
Ἀρχίζει τὸ μωρὸ ἓνα παράπονο,  
Καὶ λείπει μὲ ταῖς κλάψαις πῶς μετάνιωσε  
Ποῦ ἦρθε ἡ ἑνὰν κόσμον τόσον ἄπονο

Β΄

Δὲν εἶσαι τοῦ σπητιῶς μας τὸ καμάρωμα,  
Ἡ μέλισσα δὲν εἶσαι ἡ ἐργατικὴ;  
Καὶ τίνος λουλουδιοῦ δὲν κλιεῖς τὸ ἄρωμα,  
Καὶ τίνος κλαζήματος τῇ μουσικῇ;

Γιατὶ τ' ἀστέρια τῆς χαρᾶς μας σβύνονται,  
Ἄμα γεννίεσαι, κόρη, σὺν αὐγῇς δροσιᾷ,  
Καὶ τὰ χαμόγελά σου πρωταχύνονται;  
Ἐὰν νεκροκρία γύρω σὲ ἀπελιπισιά;

Γιατὶ; Γιατὶ ἡ τῆς κόρης πάντα τὸ πλευρὸ  
Βάσκονα μᾶτις ἀγρυπνοῦνε μύρια,  
Καὶ ὅταν τοῦ μύθου οἱ δράκοντες τὸ θησαυρὸν  
Τὴν τριγυροῦν κατήφοροι, μαρτύρια.

Γιατὶ τ' ἀγῶρια σὺν τοῖς βράχοις στέκουνε  
Στ' ἀγριεμένο κῆμα τῆς κακομοιρίας,  
Μὰ τρισαλλοῖα ἡ τῇ κόρῃ, ὅταν τῇ μπλέκουνε,  
Ἐὰν τῇ βερκοῦλα, κῆμα καὶ τρελλοδοριᾷς.

Γιατὶ, ὅταν ἀπομείνῃ ἔρμα κι ὄρφανῇ,  
Καὶ ποῖος θὰ τῇ φυλάξῃ ἀπ' τὰ πλανέματα;  
Γιατὶ τὸ κοριτσάκι τί θὲ νὰ γενῇ  
Τοῦ φεύγῃ σὺν πιστέψῃ τὰ παινέματα;

Δὲ χάνει ὁ λεβέντης μέσ' ταῖς συμφοραῖς,  
Λίγο ψωμί ἂν θέλῃ, κάπου θὰ βρεθῇ,  
Ἀλλὰ ἡ κόρ' ἡ ἄμοιρη πόσαις φοραῖς,  
Γιὰ νὰ ἔρῃ τὸ ψωμάκι, πρέπει νὰ χαθῇ.

Ἐστὴν ὡρα του τὸ λούλουδο ἂν δὲν κοφτῇ,  
Ἐστὴν ἀπὸ κανένα δὲ μ'αυτιάζεσαι;  
Κι' ἡ κόρ' ἡ τὸν ἀνθὸ τῆς ἡ δὲν παντρευτῇ,  
Μαραζωμένη, ἀνώφελη γωνιάζεται.

Λύ! μὴ φορὰ ἐξούσαμε καλλίτερα,  
Μὲ τοῦ Θεοῦ τῇ χάρι τρέχαμεν ἐμπρός,  
Ἄνοιγ' ἡ μοῖρα ὅς μὴν ὦρ' ἀρχήτερα,  
Ἐρωτοῦσε τῇ καρδίᾳ του, κι' ἔπερ' ὅ γαμπρός.

Μὰ τώρα ὅσα ἡ χαμένος στέκει ἡ τὰ καρφίλα,  
Καὶ πέφτει καὶ πουλιέται γιὰ τὰ χρήματα,  
Γελά τῇ φρονιμάδα καὶ τὴν ἐμορφίλῃ  
Ἐμπροστὰ ἡ τὰ προικισμένα νεροπλύματα.